

TEZAUUR LITURGIC

8 IULIE

SLUJBA
SF. MARE MUCENIC
PROCOPIE
DE LA
CEZAREEA
PALESTINEI

ATENA, 2020

8 ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Εἰς τό, *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσιῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μεγαλομάρτυρος. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἄφωρισμένος ὑπάρχων ἀπὸ κοιλίας μητρός, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλήσιν, ἔσχεσ κατα Παῦλον· ὅθεν μαθὼν, τὰ ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ Αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτής, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

Τῇ μυστικῇ παντευχίᾳ καθωπλισμένος σοφέ, νικοποιῶ τροπαίῳ, τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ, Προκόπιε θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας, καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ζόανα καθελῶν, μέχρις αἵματος ἐνήθλησας.

Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πισταῖς γυναίξι, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυρι, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ, οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὃ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, Φῶς ἰλαρόν, προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Ἠσ. μγ', 9 – 14).

Τάδε λέγει Κύριος.

Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν.

Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς;

Ἦ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν;

Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν

καὶ δικαιώθητωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.

Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην,

ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι καὶ συνῆτε,

ὅτι ἐγὼ εἰμί.

Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ οὐκ ἔσται πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων.

Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα.

Ἐνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος.

Ἑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός.

Ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος.

Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (γ. 1 - 9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.

Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ γὰρ ἐν ὄψει τῶν ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης.

Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται.

Ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ.

Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.

Καὶ ἐν καιρῷ

ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.

Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ

συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ,
ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (α', 15 – στ', 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. Ὅτι τῇ δεξιᾷ Αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.

Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.

Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον.

Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν.

Συνεκπολεμήσει Αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας.

Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν,

ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης,

ποταμοὶ δὲ συγκλήσουσιν ἀποτόμως·

ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτοὺς καὶ ἐρημώσει

πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέ-
πει θρόνους δυναστῶν.

Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε,
μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς,
ἐνώτισασθαι οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ οἱ γεγαυρ-
ωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν.

Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ
δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Ἦχος α΄.

Ἀγάλλου ἐν Κυρίῳ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ χό-
ρευε ἐν Πνεύματι, ἐπὶ τοῖς θείοις μεγαλείοις. Ἴδου γὰρ
ὁ ἐξ ἐθνῶν σε μνηστευσάμενος, φῶς ἐκ σκότους σοι ἐ-
ξήγαγε, καὶ νυμφαγωγὸν εὐκλεῆ, ἐξ ἀσεβείας σοι ἀνέ-
δειξε, Προκόπιον τὸν ἔνδοξον, τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήτη-
τον· ὑπόθεν γὰρ τοῦτον ζωγρήσας, σκεῦος ἐκλογῆς
εἰργάσατο, καὶ τῶν οἰκείων παθῶν, στρατιώτην ἄρι-
στον· ὅθεν τὴν θαυμαστὴν αὐτοῦ πρόνοιαν, τὴν ἀσφα-
λῶς σε διέπουσαν, μεγάλυνον βοῶσα· Εὐσπλαγχνε
Κύριε, πρεσβείαις τοῦ Ἀθλοφόρου σου, δώρησαι τῷ
λαῷ σου, εἰρήνην ἀμετάπτωτον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Ὡς προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε,
προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκό-
πτε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, καὶ τῷ τούτου
θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς, καὶ θει-
αῖς πράξεσιν, εὐαρεστοῦντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζο-
ντας.

Ἦχος γ'.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ κοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε πολὺαθλε· σὺ γὰρ ὄφθης ἀκραιφνῆς στρατιώτης, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδώλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσερείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον, στολισαμένη τοῖς ἄθλοις σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα· Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ βασιλέων κραταίωμα, Προκόπιε πολὺαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίου.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ

τείχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Οὐρανόθεν ἡ κλήσις σου, ὡς τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε παναοίδιμε· καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες τῶν εἰδώλων, καὶ φωστήρ τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, θείαις λάμπεσι, τῶν σεπτῶν σου ἀγῶνων καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ἐγκρατεία τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, καλινώσας ὑστερον, πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὄθεν ἅπασαι, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσας, ἰαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος καὶ πάντα, καταρδεύων τοὺς φλογμῶ τῶν παθημάτων, συνεχομένους Θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναϊόφρον, θέ-

σει θεὸς χρηματίζεις, θεούμενος ἐν μεθέξει· ὅθεν τοὺς πίστει τελούντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτὴν ἑορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσῳζε σαῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε. Ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν παισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον Ἄγρευθεῖς οὐρανόθεν πρὸς τὴν εὐσέβειαν, κατηκολούθησας καίρων ὥσπερ ὁ Παῦλος Χριστῷ, τῶν Μαρτύρων καλλονὴ Μάρτυς Προκόπιε· ὅθεν δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀριστεύσας εὐκλεῶς, κατήσχυνας τὸν Βελίαρ, οὐ τῆς κακίας ἀτρώτους, σῶζε τοὺς πόθῳ σὲ γεραίροντας.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν δεξάμενος, ὡς ὁ Παῦλος τῶν ἔθνῶν ὁ Διδάσκαλος, τῇ δυνάμει δὲ τοῦ Σταυροῦ ἐνισχυθεῖς, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον τετέλεκας, Καὶ νῦν ἰάσεις παρέχεις παντοδαπὰς, πᾶσι τοῖς πίστει προστρέχουσι. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἔνδοξε Προκόπιε, ἐν εὐσεβείᾳ ἡμᾶς προκόπτειν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδειχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βασιτάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ὡς ἄστρον τηλαυγές, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐκλάμπας ἐμφανῶς, φωτισμὸν ἀληθείας, ἀστράπτεις τοῖς πέρασι, διὰ πόνων ἀθλήσεως, δι' ὧν ἄπονον, ὡς ἀληθῶς κληρουχίαν, Μάρτυς εἴληφας, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτήρος, Προκόπιε ἔνδοξε,

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεὸν ὑπερφυῶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, κυήσασα Ἄγνη, τοῦ Ἀδάμ τὴν οὐσίαν, τῆς πάλαι διέσωσας, κατακρίσεως Δέσποινα· ὅθεν ἅπαντες, ὡς σωτηρίας σε ρίζαν, μεγαλύνομεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου,

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωσφόρος ἐκλάμπας σοι, ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, φωστῆρα σὲ ἔδειξε, τῆς Ἐκκλησίας λαμπρόν, Προ-

κόπιε ἔνδοξε· σὺ γὰρ ἀκολουθήσας, τῷ καλέσαντι Λόγῳ, σύμφυτος ἀνεδείχθης, τῆς αὐτοῦ Βασιλείας ἢς πρέσβευε, τυχεῖν, καὶ ἡμᾶς τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Παστὰς θεοκόσμητος, καὶ λογικὴ κιβωτός, ὡς μόνη Πανάμωμος, καὶ καθαρὰ ἀληθῶς, ἐφάνης Θεόνυμφε· σὺ γὰρ ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, φέρεις σωματωθέντα, ἐκ γαστρὸς σου ἀσπόρως· ᾧ πρέσβευε σωθῆναι, Θεοτόκε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφία καὶ Λόγου.*

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταμαθῶν, ἀσεβείας τὸν γνόφον ἀποβαλῶν, νεότητι σώματος, τὸν ἀρχέκακον δρακοντα, κατετροπῶσω Μάρτυς, τοῖς ὅπλοις τῶν ἄθλων σου, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη, στερρῶς ἐξεικόνισας· ὅθεν ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, βυθίζεις τοὺς δαίμονας, καὶ δροσίζεις τοὺς κράζοντας· Ἀθλοφόρε Προκόπιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφρῃ δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἅγιαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μυστηρίων ἀρρήτων περιοχὴ, συνδρομὴ χαρισμάτων θεαρχικῶν, ὕλη παναρμόνιος, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, καὶ τῶν ὅλων Κτίστου, ἐξαίσιον ἄγαλμα, σὺ εἶ Παρθενομητορ, ἡμῶν ἢ βοήθεια· ὅθεν πολυπλόκων, σοφισμάτων τοῦ πλάνου, ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι, καὶ κινδύνων ἀπάλλαξον, τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας,

πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν παισμάτων ἄ-
φεισιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἀξίως, τὴν δό-
ξαν σου Ἄκραντε.

Τὸ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ
κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στίχ.: *Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀύλαις
οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ· τοῦ Ὁρθρου τῆς 23ης Ἀπριλίου.

Εἶτα ὁ Ν'.

Δόξα: *Ταῖς του Ἀθλοφόρου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β' .Στίχ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἀθλοφόρε Προκόπιε, σὺ τοῦ Σταυρωθέντος φωτι-
σθεις τῇ αἴγλη, ἔσπευσας συσταυρωθῆναι αὐτῷ· ὅθεν
ἀθλητικὸν διαδραμῶν στάδιον, νίκης τρόπαια ἠγειρας
περιφανῶς ἀγωνισάμενος. Καὶ νῦν ἄμέσως Χριστὸν ἐ-
νορῶν, μὴ παύση ἐποπτεύων, τοὺς ἐκ πόθου εὐφη-
μοῦντάς σε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος,
περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν,
ἐορτὴν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ
πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ κλήσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ
Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ
Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα,
παναληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν,
ὡς νουνεχῆς ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον,
καὶ βασιλείαν ἄφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίου

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ
ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε, ὄν
ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἐδὴ γ', τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Οὐκ ἐν σοφία

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστὸς σοὶ
ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς
συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν,
προσεκκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν Θείου
Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα
ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέεσθαι,
ἀφθαρσίας δὲ στολήν, περιεβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν
πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμνωσας.

Θεοτοκίου

Ῥῥοσαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας του ὄφραως,
Μητροπάρθενε ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον,
πίστει σε δοξάζοντος, τὴν παναμώμητον.

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφου σου Σωτήρ

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν,
Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος
τὸ ἔνθεον, προειδῶς τῆς καρδίας σου· ὄθεν ἤθλησας,
ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ
πρὸς ἀνθρώπους, παμμάρκαρ ἐπέλευσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες
Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν
ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν
πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε
δοξάζουσιν.

*Ῥδὴ δ', τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἐπαρθέντα σε
ἰδοῦσα*

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα
τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι,
κραυγάζων κατέρραξας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπιφαίνεται φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ ὁ Λυτρωτὴς
Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, φέγγει τε
λαμπρύνων σε, καὶ κλῆσιν κατάλληλον, σοῦ τῇ
προκοπῇ παρεχόμενος.

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ
κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας, ζόφῳ
καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θεία ἐπινεύσει
κομίζονται.

Θεοτοκίου

Βεβαρυμμένον τῷ ὕπνῳ τῆς ῥαθυμίας, πρὸς μετανοίας ὄρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβεία καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κυήσασα.

Ῥδὴ ε', τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπειθῆ προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, μαρτυρίου αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, Βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς συγκλήτου ὄφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικάί, γένους περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἐλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, φλεγομένου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν ποθήσασαι, Βασιλείαν πολυέλεε.

Θεοτοκίου

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουήλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄκραντε, σάρκα γενόμενον, ὃν αἰεὶ ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἦδη σ', τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θύσω σοι, μετὰ
φωνῆς*

Ἔρρει σου, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα,
μελισταγῆ καὶ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο,
εὐπειθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς
δυσσεβείας ἐξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν
μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ τύραννος, τοῦ
λογισμοῦ σου τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν
ἠδρασμένον τῇ ἀγάπῃ τοῦ τὰ πάθη σαρκὶ
ὑπομείναντος.

Θεοτοκίου

Ἅγιον, τῶν Ἁγίων ἀρρήτως ἐκύησας, ὑπεραγία
Παρθένε, τοὺς πιστοὺς ἀεὶ ἀγιάζοντα, καὶ μαρτύρων,
τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συνάπτοντα.

Κουτάκιον. Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ
Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ
φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν
σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ
φωτίζων ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχου, ὁ προάναρχος Λό-
γος, βουλομένῳ ὑμνεῖν, τὸν σὸν ὀπλίτην Προκόπιον·
ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστέ
μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα κάγῳ τῆς ψυχῆς

τὸ ζοφῶδες καθαρῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδα ἀπο-
σιμῆξας, καὶ ναὸς ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενό-
μενος, ἐπάξια μέλπω τῷ Μάρτυρι, ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκ-
κλησίαν ὕψωσε, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡ-
μᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

*Ἦοικε Προκόπιος, ἀχένα κλίνων,
Λέγειν, Κοπέτω· τῇ πλάυη γὰρ οὐ θύω.
Ὅγδοάτη Προκοπίου ἀρηϊθίου κράτα κέρσαν.*

Ἦδὴ Ζ, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἐν τῇ καμίνῳ
Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν ἀχένα συντριβόμενος,
Μάρτυς οὐκ ἠσθάνου· φέρειν γὰρ τὸν ζυγόν,
ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι' οἶκτον
ὀμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους
ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρά, ἐκβοῶν διώκεις
πνεύματα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ
Κύριος.

Τὰς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος,
μάκαρ καὶ πυρί, φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν
κατέφλεξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων,
καὶ Κύριος.

Θεοτοκίου

Κόρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος ὁ τῷ
λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας θέλων ρύσασθαι,

τοὺς τὴν ἐκούσιον δοξολογοῦντας, αὐτοῦ
συγκατάβασιν.

Ῥδὴ η', τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Χεῖρας ἐκπετάσας
Λαμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε
κατακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις σου μώλωψιν,
ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγεινόμενος σφοδρῶς,
Μάρτυς ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τῆ σῆ δεξιᾷ τὰ ζοφερά, δαιμόνων πρόσωπα, μάκαρ
ἐρράπισας· ταύτην γὰρ ἄνθραξιν ἔνδοξε,
καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομοῦντι δικαστῆ,
ἀντιταπτόμενος καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀρράγῃ, παμμάκαρ ἔνδοξε,
ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρες, ὠμοτάτως
βαρυνόμενος, πρὸς ἀβαρῆ σε χαρμονὴν
ἀνακουφίζουσαν, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίου

Ἴδου πᾶσαι Κόρη γενεαί, ὡς προεφήτευσας, σὲ
μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίους
ἐργαζόμενον, τοὺς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ
ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

*Ῥδὴ θ', τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Λίθος ἀχειρότητος
Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, ἐπιτυχῶν
μεγαλοφρόνως, ἔκλινας Θεῷ τὸν αὐχένα, κρουσθεὶς δὲ
ξίφει ὡσπερ ἐν ἄρματι, τῷ σῶ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς
αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.*

*Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, πηγὴ γενόμενος
θαυμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων,
δαιμονικὰς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ
Πνεύματος, θεία δυνάμει ἀξιάγαστε.*

*Τοὺς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς
ἐπιτελοῦντας, πάσης ἀπειλῆς, πάσης νόσου, παντὸς
κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην
Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσι.*

Θεοτοκίου

*Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος,
ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης
κτίσεως, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.*

Ἐξαποστειλάριον Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος γ' Φῶς ἀναλλοίωτου Λόγε

*Ἐξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλῆσις, ἣ
φερονύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς
προσηξας Μαρτύρων, μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ
εὐφημούντων.*

Θεοτοκίου

*Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις,
τοῖς βασιλεῦσι τὸ νῆκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς*

Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδώρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, ὥσπερ λίθον πολύτιμον, καὶ λαμπρὸν ἀδάμαντα, σαγηνεύσας ἀνείλκυσεν, ὁ φῶς ἐξάγων ἐκ σκότους Κύριος, τὸν φερωνύμως μέγαν Προκόπιον· ὃ τῆς ἀρρήτου σου προμηθείας Δέσποτα! Δι' ἧς Χριστέ, σώζεις ὡς ἐπίστασαι, τοὺς προσιόντας σοι.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, ὁ θεόφρων Προκόπιος, διατρέχων εὐρατο, ὥσπερ ἥλιον ἄδυτον, ὃν ἐκδιώκειν Λόγον πεπεύραται, ὑφ' οὗ ἠγασθη καὶ φῶς γεγένηται· ὃ ἧς ἠξιώσαι, κλήσεως πανεύφημε! δι' ἧς Χριστῷ καθωράθης σύμμορφος, ἀθλήσας ἄριστα.

Μάρτυς Ἀθλητὰ Προκόπιε, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, ἱερῶς ἐνδυσάμενος, ἰσχυρῶς ἐχώρησας, πρὸς ἀγῶνας καὶ σκάμματα, καὶ ἀριστεύσας καθάπερ ἄσαρκος, τῶν ἀσωμάτων ὄφθης συνόμιλος· μεθ' ὧν τὴν ἄφραστον, καρμονὴν κληρούμενος, ἀμαρτιῶν, ζόφου ἐλευθέρωσον, τοὺς προσιόντας σοι.

Μάρτυς Ἀθλητὰ Προκόπιε, προκόπτων ὄφθης αἰεὶ, τοῖς σεπτοῖς κατορθώμασιν, εὐσεβείας ἔρωτι, καὶ मुखῆς γενναιότητι· ὅθεν εἰς μέτρον ἐφθασας ἔνθεον, τῆς ἡλικίας τῆς ἄνω λήξεως, ἧς τῆς φαιδρότητος, ἀπολαύων ἄληκτα ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Ὡσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηνές, ἀνδρείως κατήσχυνας. Διὸ καὶ μέχρις αἵματος, ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν παισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Κληθεὶς ὡς ὁ Παῦλος παρὰ Χριστοῦ, στύλος εὐσεβείας, καὶ ἐδραῖωμα ἀρραγές, ὥφθης τῇ ἀθλήσει, Προκόπιε τρισμάκαρ, στηρίζων καὶ φωτίζων, τοὺς προσιόντας σοι.

